

MARGARINEFORENINGEN · ASSOCIATION OF DANISH MARGARINE MANUFACTURERS AND IMPORTERS
SEKRETARIAT: ADVOKAT FREDERIK MADSEN · TLF: (+45) 33 32 43 44 · FAX: (+45) 33 32 39 99 · INFO@MIFU.DK · WWW.MIFU.DK

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att.: Troels Lund Poulsen, skatteminister

Kbh. 22/2-2011
J.Nr. 9.6.7

Postboks 337
1504 København V

Danske Bank A/S
konto nr. 3118 4310974676
CVR 11 62 72 85

info@mifu.dk
<http://www.mifu.dk>

Kære skatteminister

Jeg retter henvendelse til Dem om forslaget til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer.

Foreningens henvendelse sker dels i forlængelse af Deres kommentar til Skatteudvalget af 7. februar 2011 som reaktion på foreningens henvendelse til udvalget af 2. februar 2011 (bilag 9), dels fordi jeg har nogle spørgsmål af mere teknisk art, som jeg anmoder om at få besvaret.

Indledningsvist vil jeg dog gerne understrege, ikke mindst i relation til nogle af de ministersvar, jeg har læst på Folketingets hjemmeside, at Margarine Foreningen på intet tidspunkt har udtalt sig imod en afgift på mættet fedt.

Margarine Foreningen har primært haft som fokus at undgå en konkurrenceforvridende lovgivning, og vi har ved alle fremlagte ændringsforslag anvist alternative løsningsforslag, hvoraf desværre ikke alle har vundet ministeriets gehør.

Jeg synes også, at jeg i denne forbindelse vil fremhæve til anerkendelse, at vi gennem de to års forarbejde har haft et godt samarbejde med ministeriet, præget af stor åbenhed, også fra ministeriets side.

Om processen kan vi derfor kun udtrykke tilfredshed.

Dette skal dog ikke ændre ved, at det foreliggende forslag ikke er tilfredsstillende for os.

I det følgende skal jeg forsøge at redegøre herfor så grundigt som muligt.

Afgiftsfritagelsen af mælk, fisk og æg

Det er foreningens opfattelse, at afgiften på mættet fedt bør omfatte alle former for mættet fedt, uanset kilden.

I følge rapporten "Danskernes Kostvaner 2003-2008" side 114 skema 52a, er kilderne til indtaget af mættet fedt som angivet nedenfor.

Af lovforslaget fremgår, at EU-Kommissionen fandt, at udelukkelsen af kød, som en primær kilde til mættet fedt, måtte anses for at være statsstøtte til det pågældende erhverv. I forhold til den oprindelige aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti blev kød derfor medtaget under afgiften.

Skemaet nedenfor viser, at kød bidrager med 18% af vores indtag af mættet fedt. Kød er således den næststørste kilde til indtaget af mættet fedt.

Næst efter kød kommer mælk, som pga. mælkens høje indhold af mættet fedt bidrager med 16% af indtaget af mættet fedt.

Det er derfor ulogisk at undtage mælk fra afgiften, ikke mindst i forhold til, at bidraget af mættet fedt fra kød er næsten lige så højt som bidraget fra mælk. Kød bidrager endda mere end mælk til indtaget af de sunde enkeltumættede og flerumættede fedtsyrer.

Endnu mere ulogisk er det at lægge afgift på fjerkræ og samtidig fritage fisk og æg, for alle tre kategorier bidrager lige meget til indtaget af fedt og fedtsyrer i alle tre kategorier.

	Fedt	I-mættet fedt	Enkelumættet fedt	Flerumættet fedt
Mælk	10	16	7	2
Ost	9	14	7	2
Bøvd og løm	10	6	9	24
Potterfer	1	1	1	2
Grøntsager	2	2	2	4
Frukt	3	1	4	5
Kød	20	18	25	11
Fjerkræ	2	1	2	3
Fisk	2	1	2	3
Æg	2	1	2	3
Fedtstoffer	33	32	34	40
Sukker og stiv	5	6	4	1
Total	99	99	99	100

Ifølge beregninger Margarine Foreningen har fået foretaget, og som vi naturligvis gerne stiller til Deres disposition, bidrager fisk til danskernes indtag af mættet fedt med 542.000 kg. om året, mens fjerkræ bidrager med 537.000 kg. Vi spiser endda mere fjerkræ end fisk, men når fjerkræ alligevel bidrager mindre til indtaget af mættet fedt, er det fordi fjerkræ indeholder mindre mættet fedt end fisk.

Afgiftsfritagelsen af mælk, fisk og æg

Det er foreningens opfattelse, at afgiften på mættet fedt bør omfatte alle former for mættet fedt, uanset kilden.

I følge rapporten "Danskernes Kostvaner 2003-2008" side 114 skema 52a, er kilderne til indtaget af mættet fedt som angivet nedenfor.

Af lovforslaget fremgår, at EU-Kommissionen fandt, at udelukkelsen af kød, som en primær kilde til mættet fedt, måtte anses for at være statsstøtte til det pågældende erhverv. I forhold til den oprindelige aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti blev kød derfor medtaget under afgiften.

Skemaet nedenfor viser, at kød bidrager med 18% af vores indtag af mættet fedt. Kød er således den næststørste kilde til indtaget af mættet fedt.

Næst efter kød kommer mælk, som pga. mælkens høje indhold af mættet fedt bidrager med 16% af indtaget af mættet fedt.

Det er derfor ulogisk at undtage mælk fra afgiften, ikke mindst i forhold til, at bidraget af mættet fedt fra kød er næsten lige så højt som bidraget fra mælk. Kød bidrager endda mere end mælk til indtaget af de sunde enkeltumættede og flerumættede fedtsyrer.

Endnu mere ulogisk er det at lægge afgift på fjerkræ og samtidig fritage fisk og æg, for alle tre kategorier bidrager lige meget til indtaget af fedt og fedtsyrer i alle tre kategorier.

	Fedt	Mættet fedt	Enkeltumættet fedt	Flerumættet fedt
Mælk	10	16	7	2
Ost	9	14	7	2
Brød og korn	10	6	9	24
Kartofler	1	1	1	2
Grøntsager	2	2	2	4
Frugt	3	1	4	5
Kød	20	18	25	11
Fjerkræ	2	1	2	3
Fisk	2	1	2	3
Æg	2	1	2	3
Fedtstoffer	33	32	34	40
Sukker og slik	5	6	4	1
Total	99	99	99	100

Ifølge beregninger Margarine Foreningen har fået foretaget, og som vi naturligvis gerne stiller til Deres disposition, bidrager fisk til danskernes indtag af mættet fedt med 542.000 kg. om året, mens fjerkræ bidrager med 537.000 kg. Vi spiser endda mere fjerkræ end fisk, men når fjerkræ alligevel bidrager mindre til indtaget af mættet fedt, er det fordi fjerkræ indeholder mindre mættet fedt end fisk.

De fleste af de fisk, vi holder mest af, indeholder således mere mættet fedt end fjerkræ, som ifølge lovforslaget indeholder 1,5% mættet fedt:

Sild 12% fedt, mættet fedt 3,03%
Hellefisk 15,6% fedt, mættet fedt 2,94%
Makrel 18,8% fedt, mættet fedt 5,64%

Af fede fisk indeholder kun laks lidt mindre mættet fedt end kyllingekød m.v.

Det er da også værd at bemærke, at selvom eksempelvis kvæg i udgangspunktet kan indeholde 6,5% mættet fedt, som det fremgår af lovforslaget, så er det ikke det samme som, at alt oksekød indeholder 6,5% mættet fedt, hvilket jo også er baggrunden for, at udskæringer til detailhandlen i henhold til lovforslagets § 6, stk. 3, kan afgiftsberigtiges på baggrund af det konkrete fedtindhold i udskæringen. Hakket oksekød indeholder således mindre mættet fedt end de ovennævnte fiskearter.

Samme problemstilling gør sig gældende for hønseæg. Æg indeholder næsten 10% fedt, heraf udgør mættet fedt ca. 2,6%.

Ved brødproduktion kan æg på grund af det høje indhold af fedt til en vis grad erstatte brugen af margarine og olie, således at brødproducenter ved afgiftsfritagelsen af æg animeres til at anvende æg i stedet for margarine og olie.

Konklusion på afgiftsfritagelsen af mælk, fisk og æg

De mange undtagelser gør, at afgiften rent sundhedsmæssigt ikke hænger sammen.

Samtidig er der en række EU-retlige problemer i relation til forbuddene mod diskriminerende og protektionistiske afgifter (EUF-traktatens artikel 110) og (EUF-traktatens artikel 107) statsstøtte. Det er efter vores opfattelse problematisk at lægge afgift på fjerkræ, som ikke er en væsentlig kilde til indtaget af mættet fedt, og samtidig fritage fisk, som reelt set bidrager mere til indtaget af mættet fedt end fjerkræ.

Det er også problematisk i forhold til de nævnte bestemmelser at favorisere produktionen af æg i forhold til produktionen af olier. Danmark har en betydelig handel med både olier og æg, som både importeres og eksporteres. En fritagelse af æg kan ikke undgå at få betydning for importen af olier.

Endelig kan på ny nævnes det tidligere fremhævede eksempel, hvor risengrød lavet på mælk som udgangspunkt ikke vil blive omfattet af loven, mens risengrød fremstillet på basis af mælkepulver vil blive afgiftsbelagt af det mættede fedt i mælkepulveret (eller for så vidt angår importeret risengrød eller mælkepulver, af det mættede fedt, der er medgået til fremstilling af mælkepulveret).

De ovennævnte eksempler viser, at lovforslaget vil have en række konkurrenceforvridende virkninger, der ikke ses at kunne retfærdiggøres.

Det er derfor vores opfattelse at både sundhedsmæssige som EU-retlige forhold taler for, at afgiften bør omfatte alle kilder til mættet fedt.

Det fremgår af Deres svar af 7. februar 2011, at Skatteministeriet har "tilpasset lovforslaget i overensstemmelse med EU-kommissionens udmeldinger, således at forslaget ikke længere indeholder statsstøttelementer".

Det fremgår imidlertid ikke af svaret, hvilken begrundelse der gives for de ovennævnte afgiftsmæssige forskelle i forhold til statsstøttere reglerne, og om de pågældende eksempler overhovedet har været overvejet.

Endvidere behandler De ikke i Deres svar forholdet til EUF-traktatens artikel 110 i relation til de ovenstående forhold.

"MEDGÆT TIL"

Det andet store problem i lovforslaget er kravet om, at importører af dækningsafgiftspligtige fødevarer skal opgøre indholdet af fedt i den færdige fødevarer, således som det er tilfældet for danske fødevarereproducenter, men mængden af mættet fedt MEDGÆT TIL at producere den færdige fødevarer.

Denne måde at regulere afgiftsopkrævningen på er som bekendt gennemført for at undgå, at for mange danske detailhandelsvirksomheder, restauranter m.v. skal registreres, idet deres forbrug af mættet fedt afgiftsmæssigt afregnes i forbindelse med deres indkøb af råvarer, jf. lovens § 1.

Foreningen beklager at måtte erkende, at vi er uforstående overfor det svar, De i den forbindelse har afgivet til Skatteudvalget i relation til, hvorledes der skal betales afgift af importerede færdigvarer.

Af lovforslagets punkt 3.2.3. fremgår udtrykkeligt, at dækningsafgiften ikke kan fastlægges på baggrund af en eventuel næringsdeklaration, dels fordi denne ikke oplyser mængden af fedt MEDGÆT TIL fremstillingen, dels fordi den vil medtage mættet fedt, som ikke er afgiftsbelagt, såsom korn.

Alligevel skriver De i Deres svar til Skatteudvalget, at alle fødevarer er mærket med en ingrediensliste, og at fødevarereproducenter skal vide "hvad de putter i fødevarerne". Desuden henviser De til Fødevaredatabasen.

Foreningen tillader sig for det første at understrege, at fedtstoffer ikke som sådan "puttes i fødevarer", som De skriver. Stort set alle fødevarer, når bortses fra frugt og grønt, indeholder fra naturens hånd fedtstoffer, og der er derfor ikke i udgangspunktet tale om, at fedtstoffer er noget, der "puttes i fødevarer".

Eftersom der ikke i dag er krav om at deklarerer indholdet af fedt (eller mættet fedt) i fødevarer, er der desuden ikke nødvendigvis tale om, at de dækningsafgiftspligtige importører kender indholdet af fedt (eller mættet fedt) i deres produkter, ligesom det ikke ved en analyse kan fastslås, hvorfra det mættede fedt i produktet stammer.

Men - og det er den vigtigste pointe i denne sammenhæng - i forhold til lovforslaget er det uden selvstændig betydning, hvor meget fedt der er i en given fødevarer, for dels siger det intet om, hvor meget mættet fedt, der er MEDGÆT TIL produktionen, dels kan der være tale om fedtstoffer, som er fritaget for afgift, jf. lovforslaget.

Det er vanskeligt for foreningen at forstå, hvordan ministeren kan svare Skatteudvalget, og henvise til ingrediensliste og fødevaredatabase, når dette er uden betydning efter bemærkningerne i lovforslaget.

Det store problem er således, at importører af færdigvarer umuligt kan afgive erklæring om, hvor meget mættet fedt der er MEDGÅET TIL en given fødevarerproduktion, eksempelvis en pizza med ost, kød og olie importeret fra Frankrig, idet flere underleverandører er involveret i en sådan produktion, og disse kan af gode grunde ikke vide, hvilken del af deres produktion, der går videre til en færdig fødevarer, der til sidst ender i Danmark.

At pålægge importører at fremskaffe erklæringer om, hvor meget mættet fedt der er MEDGÅET TIL en given produktion, som ikke helt ude fra primærproducenten har været holdt adskilt fra al anden fødevarerproduktion med henblik på eksport til Danmark, er ganske enkelt umuligt.

EU-retlig problemstilling i relation til tilbagefaldsreglerne og "MEDGÅET TIL"

Det er foreningens opfattelse, at tilbagefaldsreglerne i lovforslaget indeholder en betydelig EU-retlig problemstilling, som jeg nedenfor skal forsøge at forklare.

Tilbagefaldsreglerne i lovforslaget finder vi i § 6, stk. 5, for fødevarer omfattet af § 1, og i § 12, stk. 3, for dækningsafgiftspligtige fødevarer omfattet af § 8.

Tilbagefaldsreglen i § 6, stk. 5, for dansk produktion er sålydende: *Kan den afgiftspligtige ikke dokumentere vægten af mættet fedt på baggrund af metoderne i stk. 4 (næringsdeklaration, analyse m.v.), skal der betales afgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt eller, såfremt dette heller ikke kan oplyses, på grundlag af fødevarens nettovægt.* (Foreningens parentes).

Lad os nu sige, at en dansk kagefabrik importerer margarine fra Tyskland til brug for sin kageproduktion. Margarine er omfattet af § 1, og kageproducenten vil derfor skulle betale afgift af margarinen i henhold til den næringsdeklaration, der fremgår af emballagen på margarinen. Hvis der ingen næringsdeklaration er, kan kagefabrikken lade foretage en analyse af margarinen, der fastlægger indholdet af mættet fedt i margarinen, og på grundlag heraf skal han afregne afgift til staten. Det er nemt og enkelt, og tilbagefaldsreglen om, at der skal betales afgift af det totale fedtindhold eller af nettovægten, er derfor uden praktisk betydning.

Tilbagefaldsreglen i § 12, stk. 3, for udenlandsk produktion er sålydende:

Kan den afgiftspligtige ikke fremlægge den nævnte fabrikanterklæring (om hvor meget fedt der er MEDGÅET TIL produktionen), skal der for andre bestanddele end fødevarerne nævnt i § 1, nr. 1, betales dækningsafgift på grundlag af fødevarens totale fedtindhold af såvel mættet som umættet fedt eller, såfremt dette heller ikke kan oplyses, på grundlag af fødevarens nettovægt. (Foreningens parentes).

Lad os nu sige, at en tysk kagegrossist vil eksportere en færdigfremstillet italiensk kage til Danmark. Den italienske kageproducent køber tørdej bestående af fedt, æg og mel som halvfabrikat i Slovakiet, anvender margarine fra Bulgarien og tilsætter nødder, fløde og ost fra Italienske leverandører, inden han bager den færdige kage.

Importøren skal nu betale fedtafgift af denne kage ved importen til Danmark. Han kan ikke som den danske kagefabrik, der skulle importere margarine, se på næringsdeklarationen eller foretage en analyse af kagen, for afgiften skal ikke betales af indholdet af mættet fedt i kagen, men af indholdet af mættet fedt MEDGÅET til fremstillingen, dog kun såfremt der er tale om afgiftspligtige bestanddele.

Det bliver med andre ord nødvendigt at undersøge og indhente erklæringer om, hvor meget mættet fedt der er MEDGÅET TIL produktionen af tørdejen fra Slovakiet, dog kun fsv. angår fedtfasen, idet æg og korn er undtaget fra afgift, af margarinen i Bulgarien og af fløde og ost fra Italien, erklæringer som det, jf. ovenfor, er umuligt at fremskaffe, medmindre fx. producenten af tørdej i Slovakiet på forhånd vidste, at præcis denne særlige del af hans produktion, som han nu skal afgive erklæring om, ville ende i en italiensk kage, som via en tysk mellemandler skulle markedsføres i Danmark.

Da importøren således ikke kan fremskaffe de mange erklæringer, straffes han derfor ved at skulle betale afgift af kagens totale indhold af fedt, eller af nettovægten af den færdige kage, *hvorved han i praksis kommer til at betale en højere afgift end den danske kageproducent* .

Dækningsafgiften kommer på denne måde til at virke diskriminerende og protektionistisk og stridende imod EUF-traktatens artikel 110, ifølge hvilken ingen medlemsstat direkte eller indirekte må pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer, eller pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

I Deres svar til Skatteudvalget skriver De:

For så vidt angår tilbagefaldsreglen for sammensatte fødevarer, er denne den samme som for "råvarerne" i § 1. Tilbagefaldsreglen er fastsat for at give incitament til at angive den korrekte mængde af mættet fedt i fødevarer, og det er således op til fødevarerproducenten, om der skal betales afgift i henhold til de almindelige regler eller efter tilbagefaldsreglen.

Det er formelt set rigtigt, at de to tilbagefaldsregler er udarbejdet efter det samme princip, nemlig at kan man ikke oplyse det, man skal, så må man betale en højere afgift. Sådan er tilbagefaldsreglen i loven om chokoladeafgift § 22, stk. 7, også formuleret.

Problemet er imidlertid, at de danske producenter af færdige fødevarer stilles helt anderledes gunstigt ved at kunne betale afgift på grundlag af næringsdeklaration og analyse, mens de udenlandske producenter er henvist til at indhente erklæringer, som det i realiteternes verden er umuligt at afgive for de udenlandske fødevarerproducenter, der har leveret råvarerne til den færdige fødevarer.

De danske producenter omfattet af § 1 favoriseres jo netop ved, at de IKKE skal angive mængden af mættet fedt MEDGÅET TIL deres produktion, men kun skal angive og betale afgift af mættet fedt på baggrund af næringsdeklaration eller en analyse. Så de to situationer kan ikke sammenlignes, og derfor sker der ved den forskelligartede opkrævning af afgift en negativ forskelsbehandling af importører af færdigvarer i forhold til dansk produktion.

Jeg mener ikke, at forklaringen med, at det vil være en alt for omfattende administrativ opgave for staten at beregne afgiften af den færdige fødevarer, som vil indebære registrering og kontrol af samtlige restauranter, hoteller, bagere, slagtere, grillbarer og kantiner m.v. i Danmark, er holdbar i forhold til traktatens bestemmelser. Det afgørende må være at sikre den fri bevægelighed af varer, og kun ved at opkræve afgiften i yderste led kan det sikres, at den fri bevægelighed gælder på lige vilkår for både indenlandsk fødevarerproduktion og importerede fødevarer.

Margarineforeningen finder støtte i dette argument i præmis 38 i Outokumpo-dommen (præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 9, 12 og 95. Sag C-213/1996):

"38 Det bemærkes, at Domstolen allerede har haft lejlighed til at understrege, at praktiske vanskeligheder ikke kan begrunde, at der anvendes interne afgifter, som indebærer forskelsbehandling af varer med oprindelse i andre medlemsstater (jf. dom af 23.10.1997, sag C-375/95, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 5981, præmis 47)."

Den 16. november 2009 afholdt MIFU et møde med EU-Kommissionen om netop dette emne. Kommissionens repræsentanter fremhævede, at det var afgørende, at administrationen af afgiften blev behandlet på samme måde både i forhold til import og i forhold til indenlandske produktion. Kommissionen henviste i den forbindelse til sagerne Nygård og Freskot (Niels Nygård mod Svineafgiftsfonden C-234/99 og Freskott AE mod Elliniko Dimosio C-355/00).

Generaladvokatens forslag til afgørelse i Nygård-sagen henviser i præmis 22 til dommen af 31. maj 1979 i sag 132/78, Denkavit, der indeholdte interessante betragtninger, som også må være gældende i sagen om indførelse af afgift på mættet fedt i Danmark.

»22. Af denne grund præciseres det i samme dom: »det fremgår af artikel 95 og følgende, at begrebet afgift med tilsvarende virkning ikke omfatter afgifter, der på statens område pålægges tilsvarende eller sammenlignelige nationale produkter på samme måde, eller som i mangel af sådanne produkter i det mindste må sidestilles med en almindelig national afgift eller inden for de i traktaten fastsatte grænser skal udligne sådanne nationale afgifter«.

Endvidere indeholder dommen af 31. maj 1979 nærmere anvisninger for, på hvilke betingelser en afgift falder uden for traktatens artikel 9 ff. og dermed er omfattet af traktatens artikel 95. Det følger af denne dom, at »for at det kan antages, at afgiften på et importeret produkt er et led i et generelt, internt afgiftssystem og således ikke rammes af forbuddet mod afgifter med tilsvarende virkning som told, skal den være pålagt et indenlandsk produkt og et tilsvarende importeret produkt med samme sats på samme stadium i omsætningen, og grundlaget for afgiftskravets stiftelse skal være det samme for de to produkter.»

Særligt om dette forhold anførte Domstolen i Nygård-sagen, at
"19 Det følger af fast retspraksis (jf. bl.a. dom af 17.7.1997, sag C-90/94, Haahr Petroleum, Sml. I, s. 4085, præmis 20, og Outokumpu-dommen, præmis 20), at enhver økonomisk byrde, der ikke er told i egentlig forstand, som pålægges ensidigt og belaster varer som følge af grænseoverskridelsen, uanset benævnelse eller opkrævningsmåde, er en afgift med tilsvarende virkning i den i traktatens artikel 9 og 12 forudsatte betydning. En sådan byrde falder dog ikke ind under dette begreb, såfremt den er en del af en generel, intern afgiftsordning, der systematisk omfatter forskellige kategorier af varer efter objektive kriterier, der anvendes uden hensyn til varernes oprindelse. I så fald er byrden omfattet af anvendelsesområdet for traktatens artikel 95."

"20 I denne sidstnævnte situation forudsættes det imidlertid, at afgiften pålægges de indenlandske produkter, der forarbejdes eller afsættes på hjemmemarkedet, og de indenlandske produkter, der eksporteres i uforarbejdet stand, på samme stadium i omsætningen, og at grundlaget for afgiftskravets stiftelse er det samme for de to kategorier af produkter (jf. analogt for så vidt angår afgifter, der rammer dels indenlandske produkter, dels importerede produkter, dom af 11.6.1992, forenede sager C-149/91 og C-150/91, Sanders Adour og Guyomarc'h Orthez Nutrition animale, Sml. I, s. 3899, præmis 17, og Outokumpu-dommen, præmis 24)."

Foreningen mener på baggrund af ovenstående, at lovforslaget som det foreligger, ikke er i overensstemmelse med traktaten, som forbyder, at importører diskrimineres i forhold til national produktion, ligesom sådan forskelsbehandling ikke kan legitimeres af "praktiske vanskeligheder".

Selv ved import af "råvarer" omfattet af § 1, eksempelvis margarine, sker der negativ forskelsbehandling af importører, idet danske producenter først skal afregne afgiften ved salg af den færdige vare, jf. § 7, stk. 1, mens importøren skal betale afgiften straks varen ankommer til importørens danske lager, jf. § 7, stk. 3.

Fødevarekontrollen

I Deres svar til Skatteudvalget er De tillige inde på, at fødevareproducenter er underlagt nøje fødevareregulering (og) kontrol, og at de "selvfølgelig skal vide, hvad de putter i fødevarerne." Jeg har allerede ovenfor taget afstand fra dette, idet de fleste fødevarer er naturlige produkter, som fra naturens hånd indeholder fedt, hvis indhold ikke nødvendigvis kendes eksakt.

Til spørgsmålet om kontrol skal jeg for det første bemærke, at Fødevarestyrelsen og DTU Fødevareinstitut 11. januar 2011 har offentliggjort en undersøgelse af transfedtsyreindholdet i 107 fødevarer, ifølge hvilken undersøgelse 7% af fødevarerne indeholder mere end de i lovgivningen fastsatte højst tilladte 2% transfedtsyrer. Dette er meget overraskende i betragtning af, at grænsen på 2% har været gældende siden 2004.

At der stadig kan findes 7% fødevarer, som ikke overholder loven, tyder ikke på nogen speciel nøje kontrol, således som De skriver til Skatteudvalget.

Det er ud fra Deres inddragelse af fødevarekontrollen i Deres brev til Skatteudvalget uklart for mig, om det er regeringens hensigt, at det er fødevaremyndighederne, der skal varetage skattekontrollen af afgiften på mættet fedt. Fødevarekontrollen og fødevaremyndighederne er efter foreningens opfattelse slet ikke gearret til at foretage skattekontrol. Fødevarekontrollen er i høj grad baseret på egenkontrol med fokus på fødevarerens sikkerhed.

Ifølge lovforslaget skal der kontrolleres for indholdet af mættet fedt MEDGÅET TIL en given produktion, en kontrol, der reelt kun kan gennemføres i udlandet ved inspektion hos leverandører af ingredienser til færdige fødevarer, hvilket formentlig kun kan ske i samarbejde med andre landes skattekontrolmyndigheder. Så vides findes der intet erfaringsmateriale for gennemførelse af en sådan kontrol.

Fabrikanterklæringer

I svaret til Skatteudvalget er henvist til, at de såkaldte fabrikanterklæringer kendes fra andre punktafgiftslove. Ministeren tænker her formentlig for eksempel på reglen i chokoladeafgiftsloven § 22, der har følgende ordlyd:

Dækningsafgiften

§ 22. Af varer under toldtariffens pos. 1806, 1901, 1904, 1905, 2008, 2105, 2106 og 2202, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1 eller 2, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, svares ved indførsel fra steder uden for EF eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, en dækningsafgift. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.....

Stk. 5. Ved fortoldningen, udleveringen eller modtagelsen af varer som nævnt i stk. 1 skal vægten af de afgiftspligtige bestanddele angives, og en erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges.

Stk. 6.1) I tilfælde af urigtig angivelse beregnes afgiften på grundlag af en af de statslige told- og skattemyndigheder foretaget fastsættelse af vægten af de afgiftspligtige bestanddele.

Stk. 7.1) Fremlægges fabrikanterklæring ikke, beregnes afgiften på grundlag af et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 50 pct. af varens vægt og med anvendelse af satsen for den højst beskattede af de i varen indeholdte afgiftspligtige bestanddele. Skønner de statslige told- og skattemyndigheder, at dækningsafgiften, beregnet på grundlag af varens virkelige indhold af afgiftspligtige bestanddele, ville udgøre et højere beløb end det herved udfundne, beregnes afgiften dog på grundlag af en af de statslige told- og skattemyndigheder foretagne fastsættelse af vægten af de afgiftspligtige bestanddele. (Foreningens understregning)

Den fabrikanterklæring, der skal fremlægges i relation til import af færdigvarer i henhold til chokoladeafgiftsloven, er imidlertid ikke den samme erklæring, som ministeren fordrer, at importørerne skal fremlægge i relation til fedtafgiften. Erklæringen i relation til chokoladeafgift angår udelukkende mængden af afgiftspligtige bestanddele i færdigvaren. Denne erklærings rigtighed kan uden vanskelig kontrolleres i Danmark ved foretagelse af analyser og prøver.

En erklæring om at skulle angive mængden af afgiftspligtige bestanddele MEDGÅET TIL produktionen af en given færdigvare, er noget helt andet, og det samme angår kontrollen med rigtigheden af en sådan erklæring. Eftersom en præcis erklæring om, hvad der er medgået til en given produktion, dels må indbefatte alle led i kæden, dels må have som forudsætning, at produktionen i alle led har været holdt adskilt fra produktion til andre lande end Danmark, er det reelt umuligt at afgive erklæringen, og det er så meget desto mere umuligt at kontrollere dens rigtighed.

Der er derfor efter foreningens opfattelse ikke tale om, at denne type erklæringer "anvendes i andre punktafgiftslove", i hvert fald ikke på fødevarerområdet.

Konklusion på "MEDGÅET TIL"

Foreningen har forståelse for tankerne bag indførelsen af begrebet "MEDGÅET TIL", men problemet er, at det dels ikke er muligt at gennemføre i praksis, dels efter foreningens opfattelse vil blive tilsidesat som stridende mod EUF-traktatens artikel 110, idet importører vil blive tvunget til at betale en højere afgift end danske producenter, fordi de vil være ude af stand til at opgøre mængden af mættet fedt medgået til en given fødevarerproduktion.

Talrige brancheorganisationer har i varierende forslag fremsat synspunkter om, at det er nødvendigt at rykke det danske afgiftspunkt længere frem i kæden af fødevarerproducenter, og i Margarine Foreningen kan vi ikke kraftigt nok støtte disse synspunkter. Helst ser vi, at afgiftsopkrævningen rykkes helt ud i detailledet og baseres på alle fødevarers konkrete indhold af mættet fedt, eventuelt som en frivillig model, ifølge hvilken den enkelte detailbutik kan vælge, om den vil betale afgift af MEDGÅET TIL og slippe for administrationen, eller den vil tage det administrative besvær og så slippe billigere rent afgiftsmæssigt.

Tekniske spørgsmål

Som nævnt indledningsvist har jeg nogle tekniske spørgsmål til det foreliggende lovforslag, som jeg venligst anmoder om svar på.

Et af foreningens medlemmer importerer til Danmark tre i hovedsagen vegetabiliske produkter "Cremefine", som markedsføres i konkurrence med piskefløde, "kaffefløde" og "madlavningsfløde". Produktet markedsføres med indhold af enten 19, 15 eller 7 procent fedt, jf. www.cremefine.dk

Spørgsmål 1: Er disse produkter omfattet af lovens § 1, nr. 7, med den konsekvens, at produkterne skal afgiftsberigtiges på baggrund af indholdet af mættet fedt, ikke af fedt MEDGÅET TIL produktionen.

Et andet af foreningens medlemmer importerer forskellige produkter til Danmark baseret på soya, ris og havre m.v. Produkterne markedsføres i konkurrence med navnlig mælke- og yoghurtprodukter m.v., jf. www.naturli-foods.dk

Spørgsmål 2: I det omfang disse produkter indeholder under 2,3 vægtprocent mættet fedt, beder jeg om bekræftelse på, at de er fritaget for afgift i henhold til lovforslagets § 1.

Spørgsmål 3: I det omfang disse produkter indeholder over 2,3 vægtprocent mættet fedt, beder jeg om bekræftelse på, at de skal afgiftsberigtiges på samme måde som de ovenfor nævnte "Cremefine"-produkter.

Afslutning

Jeg ser frem til at modtage Deres svar og indgår naturligvis gerne i en dialog.

En kopi af dette brev er sendt til Folketingets Skatteudvalg.

Med venlig hilsen

Frederik Madsen
MIFU - Margarine Foreningen

Kilder til dette brev

*Kilde: Fakta om fisk & skaldyr 2. Værd at vide om fisk & skaldyr som fødevarer. Fiskebranchen, 1998
Danskernes kostvaner 2003-2008, DTU, Fødevarainstituttet
Danmarks Statistik dst.dk og Statistikbanken.dk
+ MIFUs egne undersøgelser*